

אימרדה, מרדה בו, אזלה לבית נשא, והלכה לבית אביה.

פליקו ואתו הנך [שיתין] ספונאי⁽³⁰⁾ ששים ספנים שהיו נתונים בסכנה כשספינתם עמדה לטבוע בים, התפללו להינצל בזכותו של רבי אלעזר ברבי שמעון. וכאשר ניצלו בזכותו ועלו מהים, עיילו ליה שלחו לו כדורון שיתין עבדי כי נקיטי שיתין ארנקי. ששים עבדים ובידיהם ששים ארנקים. ועבדו ליה שיתין מיני לפדא. והם היו מכינים לו לרפואה את ששים מיני המאכלים. ואכיל להו. והוא היה אוכל אותם ומבריא.

יומא חר, אמרה לה לברתיה, יום אחד אמרה אשתו לבתה: זילי, בקי באבוך, מאי קא עביד האינדנא? לכי ותבדקי מה אביך עושה היום.

אתיא, היא הגיעה. אמר לה אביה: זילי, לכי אמרי לאמך: העושר שלנו, גדול משלהם.

קרי אנפשיה קרא על עצמו את הפסוק "היתה כאניות סוחר, ממרחק תביא לחמא". שנאמר על התורה. כלומר, בזכות התורה, הוא זכה לעשירות מהספנים שבאו ממרחק. אכל ושתי וברי, עד שהתחזק.

נפק לבי מדרשא, יצא לבית המדרש [מאחר

למחר, עבדא ליה דביתהו, כל בקר היתה אשתו מכינה לו רפואה, שיתין מיני לפדא, ששים מיני מאכל עשויים מתאנים, ואכיל להו, וברי, והיה אוכל מהם ומבריא.

ולא הות שבקא ליה דביתהו למיפק לבי מדרשא. אשתו לא היתה נותנת לו ללכת לבית המדרש, כי היכי דלא לדחקוהו רבנן, כדי שלא יצערו אותו החכמים, שהיו מקפידים עליו על שהיה מוסר גנבים למלכות.

באורתא אמר להו, בערב היה אומר ליסורים: אחיי ורעיי, בואו!⁽²⁹⁾

בצפרא אמר להו, בבקר היה אומר להם: זילו, עיזבו אותי מפני ביטול תורה, שהיה לומד כל היום בביתו.

יומא חר, שמעיה דביתהו, יום אחד שמעה אשתו איך שהוא אומר בערב ליסורים שיבאו עליו.

אמרה ליה: את קא מיייתית להו עילויד? אתה הוא שמביא על עצמך את היסורים. כלית ממוז של בית אבא. אתה מכלה את הממון שהבאתי מבית אבי במאכלים הרבים שאני צריכה להכין לרפואתך ובבגדים הנרקבים מחמת היסורים.

מאהבה. ולכן בצפרא אמר להם שילכו מפני ביטול תורה, כי יסורים של אהבה הם כשאינ בהם ביטול תורה, כמו שאמרו בברכות [ה א]. מהרש"א.

30. אפשר לפרש על פי מה שאמרו בסוף מסכת קידושין "לא ילמד אדם את בנו חמר גמל קדר שאומנותן אומנות לטטים". ועל הספנים אמרו

ששים כמו שכתבו התוס' לקמן [קז ב] ד"ה שיתין.

ועוד אפשר לומר שקיבל עליו יסורין כפי העונש שנותנין למעלה ששיעורו ששים כמו שאמרו לקמן [פה ב] באלהיה שהלקוהו ששים מלקות. מהרש"א.

29. קראם "אחיי ורעיי" על שם שקיבלם